

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, SA

Verwerende partijen: Francisco Javier Rodríguez Barbero en María Ángeles Barbero Gutiérrez

Prejudiciële vragen

- 1) Dient de nationale rechter die vaststelt dat een beding betreffende moratoire rente in hypothecaire leningsovereenkomsten oneerlijk is, krachtens richtlijn 93/13/EEG ⁽¹⁾ van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, meer bepaald artikel 6, lid 1, van de richtlijn, met het oog op de bescherming van de belangen van consumenten en gebruikers overeenkomstig de beginselen van gelijkwaardigheid en doeltreffendheid, het beding ongeldig en onverbindend te verklaren of dient hij daarentegen het rentebeding te matigen en de executant of kredietverstrekker te gelasten de rente te herberekenen?
- 2) Vormt de tweede overgangsbepaling van Ley 1/2013 van 14 mei dan althans een duidelijke beperking van de bescherming van het consumentenbelang doordat zij de rechter impliciet verplicht tot matiging van een oneerlijk beding over moratoire rente door middel van herberekening van de overeengekomen rente, met instandlating van het oneerlijke beding, in plaats van het beding nietig en niet-bindend voor de consument te verklaren?
- 3) Is de tweede overgangsbepaling van Ley 1/2013 [...], doordat zij de toepassing van de beginselen van gelijkwaardigheid en doeltreffendheid in het kader van de consumentenbescherming uitsluit en verhindert dat de sanctie van nietigheid en onverbindendverklaring van oneerlijke bedingen over moratoire rente wordt toegepast op vóór de inwerkingtreding van Ley 1/2013 [...] afgesloten hypothecaire leningen, in strijd met richtlijn 93/13/EEG [...], meer bepaald met artikel 6, lid 1, van die richtlijn?

⁽¹⁾ PB L 95, blz. 29.

Beroep ingesteld op 21 februari 2014 — Europese Commissie/Europees Parlement, Raad van de Europese Unie

(Zaak C-88/14)

(2014/C 135/29)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B. Smulders, B. Martenczuk, G. Wils, gemachtigden)

Verwerende partijen: Europees Parlement, Raad van de Europese Unie

Conclusies

- artikel 1, punt 1, alsook punt 4 nietig verklaren inzake de toevoeging van een nieuw artikel 4b van verordening (EU) nr. 1289/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot wijziging van verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld ⁽¹⁾;
- verklaren dat de gevolgen van de nietig verklaarde bepalingen en van daaruit voortvloeiende uitvoeringsmaatregelen definitief zijn in afwachting van vervanging ervan binnen een redelijke termijn door overeenkomstig het Verdrag als uitgelegd door het arrest van het Hof vastgestelde handelingen;
- verweerders verwijzen in de kosten.

Subsidiair verzoekt de Commissie het Hof ingeval het Hof van oordeel is dat voormelde bepalingen onafscheidbaar zijn van de rest van de bestreden verordening:

- verordening (EU) nr. 1289/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot wijziging van verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld, volledig nietig te verklaren;

- te verklaren dat de gevolgen van de nietig verklaarde verordening en van daaruit voortvloeiende uitvoeringsmaatregelen definitief zijn in afwachting van vervanging ervan binnen een redelijke termijn door overeenkomstig het Verdrag als uitgelegd door het arrest van het Hof vastgestelde handelingen;
- verweerders te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie verzoekt om nietigverklaring van artikel 1, punt 1, alsook punt 4 inzake de toevoeging van een nieuw artikel 4b van verordening (EU) nr. 1289/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot wijziging van verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld. Subsidiair verzoekt de Commissie om nietigverklaring van de volledige verordening ingeval het Hof van oordeel is dat voormelde bepalingen onafscheidbaar zijn van de rest van de bestreden verordening.

Volgens de Commissie zijn de betrokken bepalingen onverenigbaar met de artikelen 290 en 291 VWEU daar zij voorzien in het gebruik van gedelegeerde handelingen, aangezien de betrokken gedelegeerde handelingen de wetgevende handeling niet aanvullen of wijzigen, maar uitvoeren.

⁽¹⁾ PB L 347, blz. 74.

Hogere voorziening ingesteld op 4 maart 2014 door Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA tegen de beschikking van het Gerecht (Tweede kamer) van 13 januari 2014 in zaak T-134/12, Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT/Commissie

(Zaak C-102/14 P)

(2014/C 135/30)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirante: Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA (vertegenwoordiger: M. Jiménez Perona, abogado)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

- de beschikking van het Gerecht (Tweede kamer) van 13 januari 2014 in zaak T-134/12 met betrekking tot de niet-ontvankelijkheid van haar beroep tot nietigverklaring in haar geheel te vernietigen;
- subsidiair, één of meerdere gedeelten van die beschikking te vernietigen, te weten:
 - het gedeelte ervan dat ziet op de steun die rekwirante heeft ontvangen voor de op de eerste bladzijde van het verzoekschrift tot inleiding van het beroep tot nietigverklaring genoemde projecten;
 - het gedeelte ervan dat betrekking heeft op de niet-ontvankelijkheid van de schadevorderingen voor het *Bey Watch*-project;
 - het gedeelte ervan dat betrekking heeft op de niet-ontvankelijkheid van de schadevorderingen voor het *Indect*-project;
 - het gedeelte ervan dat betrekking heeft op de niet-ontvankelijkheid van de schadevorderingen voor de overige projecten;
- de zaak in haar geheel terug te verwijzen naar het Gerecht voor een uitspraak ten gronde;
- subsidiair, de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht voor een uitspraak ten gronde over het gedeelte of de gedeelten ervan waarvoor het Hof dat nodig acht, en
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure en die van zaak T-134/12, waarin dezelfde middelen worden aangevoerd.

Middelen en voornaamste argumenten

Het Gerecht heeft in de bestreden beschikking de feiten onjuist opgevat doordat het bij de beoordeling van de bewijzen geen rekening heeft gehouden met bepaalde stukken die rekwirante in het kader van haar beroep heeft overgelegd. Volgens rekwirante is het Gerecht voorbijgegaan aan feiten, nalatigheden en documenten die voor de motivering van de beschikking van groot belang waren.